चक्रे राजपुरीराजकाश्मीरिकबलक्षयं ॥ ३४९ ॥
शिपाटको हंसराजो विपन्नौ तत्र मन्त्रिणौ ।
चन्द्राद्यैर्दुर्गतिं दृष्ट्वा मरणं यत्र भेषजं ॥ ३५० ॥
अथान्येन पथा कस्मात् तुङ्गः सार्धं सहोदरैः ।
कृत्स्नां राजपुरीं वीरः प्रविश्य सहसादहत् ॥ ३५१ ॥
ननाश तेनोपायेन पृथ्वीपालः सपार्थिवः ।
शेषाणां मन्त्रिणां सैन्यं प्राप मुक्तिं च संकटात् ॥ ३५२ ॥
अबलः सन् स भूपालस्तुङ्गाय प्रददौ करं ।
एवं कृतं ततस्तेन नष्टस्यार्थस्य योजनं ॥ ३५३ ॥
प्रविशन् नगरं तुङ्गस्ततः स्वीकृतकम्पनः ।
चकार डामरग्रामसहारं सिंहविक्रमः ॥ ३५४ ॥
दिद्दाप्युदयराजस्य भ्रातुः पुत्त्रं परीक्षितं ।
चक्रे संग्रामराजाख्यं युवराजमशङ्किता ॥ ३५५ ॥
सा हि सर्वान् शिशुप्रायान् पुरोभ्रातृसुतान् स्थितान् ।
परीक्षितुं मुमोचाग्रे पाले वत फलावलिं ॥ ३५६ ॥
शक्तः कियन्ति कः प्राप्तुं फलान्यत्रेतिवादिनी ।
साभवद्राजपुत्त्राणां तेषां कलहकारिणां ॥ ३५७ ॥
गृहीताल्पफलांल्लाग्नप्रहारांस्तान् ददर्श च ।
संग्रामराजं त्वस्वल्पफलभाजमविक्षतं ॥ ३५८ ॥